

טיוול של סתם - בבתים

בית רחל חלפי

קודם הם גרו בשני חדרים קטנטנים בבית ישן ומכוער ברחוב אהרן העם ב"תל אביב, והיא - פשוט לא יכלה יותר, להולם, לכל הוגות האחרים כחברה של להם היו דירות מודרניות, הענינים היו יוצאות לה מהחורים שכרשקה היתה ש"י וזוהו את המתיישבים הוונים שבחדר השני נה שלה, או כעבודתה היתה פותחת את דלת האקורדיון בסלון המשגע ש"י בדירה שלה.

כולם, כולם היו עושים מסיבות בדר רות שלמה כליד שיש, ובפריים וב"י סילבסטר - ורק היא, יפה, החבישה עכשו יש לה כבר דירה מודרנית פאר-אקסלנס.

עם סלון ענק, ועם תריסים לבנים זויים, ועם דלת אקורדיון, או עם בלאטות אינדיאניות-ארכיעים כמו אצל רבקה, היא גרה בבית לוקסוסי, ברחובת ה"ראשי של בתים.

כן, מן הריחה, והכיתה, והמקום - היא מרצה. רק דבר אחד מדיאג אותה, גם לכאן לא באים אליה כשהיא עושה מסיבות, אומרים לה שזה רחוק מדי...

רק ריח האובסס בו גרים יעקב וצילה קולטן אינו ניצב ברחוב הראשי, הוא שייך למעבדת-שלת-ביתים, וכתוב עליו, "רסטוראנט".

שלא תכנסו בטעות ותבקשו מזה עוף, זה אפילו אין לצילה ולבעלה, ה"רס"ט טארנאנט" נשאר מן הדיירים הקורמים, צילה אין יעקב ומצאים 21 מאנאטען אין ארץ, די גאנצע צייט, אין בת"ין; וטוב להם כאן, לפני שנתיים הם עוד גרו בילגא, בדירה של ארבעה חדרים, וזילגא אין א שטאט, און לא ראי א מעבדה, אבער ס'איז נישט שלעכט, די העיקר שזה שלנו.

אם היו רוצים לגור בתל-אביב? - למוז לא יש לה לצילה א פליטעני צע, בתא, בתל-אביב, חוץ מזה, הם חולים וקנינים, ושם, בתל-אביב, יש דוק טורים...

הקלימאט, כאן טוב מאד, ויעקב קול"טון אהוב להביט על הים, אחרי הכל, הוא החול והחול הזה, בנה של בת"ין, לא מוצא חן בעיניו, אבל, כאמור, אם היתה הפליטעניצע גרה אהם כאן, בבתי"ן, הם היו מוכנים להשא"ר כאן לנצח, אפילו עם החול.

ענגו לנסוע בבתיים? אליעזר קל"בנסקי עובד על קר מנויות בתים כבר שלש שנים, לו אל תנסו לספר על בתיים, הוא מכיר אותם מצויין, כן, דווקא הבתיים נוסעים זרוב כשרות, וזוב שפוליס ומקודים, ושדעו לכם: דווקא אלה לא מקפצים, טוב, ברור, אנשים יפים, למשל, אין הרבה כסף, ולכן שם הן הוא לא אי-אי-אי, אבל בבתיים, באמת תנעו על הקו, האפי הונוסים שלה, מעיד קלבנסקי, הוא אפילו הרבה יותר, אדיוקיסטד, כמו שאומרים, הרבה יותר פרונטיטיבי, כמו שאומרים, בתל-אביב יש לפעמים נוס"ע עם פרמיטיביים, כמו שאומרים, אבל כאן, בבתיים, אהביים הפועלים לנסוע כשרות, ובכלל להתנהג, הייסוסטיי טי"ר, כמו שאומרים...

כן, היום לוקמים כאן שרות כמו מים, ליום דוהיים על ווספול ועל ביואקיס, אבל שארן את דוד קרמן אין היו מדי עם פ"ע, אל בתיים ומבתיים, והוא יספר לכם: אובסווב בכלל לא היה אז.

מי שרצה להגיע מתל-אביב לקנה העולם - זאת אומרת לבתיים - היה צריך לנסוע מתל-אביב לגיבליה באר טובוס ערבי, ומגיבליה ללכת בגלגל ד"רן בית הקברות הערבי...

וכשהעריבים היו משתוללים קצת, היו צריכים להיות גיבורים בכלל כדי להגיע לכונתה היחדת הוה, לעבור את עצי, למשל, נחשב היה להתאבד במ"טוהדראי-מטע"בטוהה, ולמשל, במק"רה של התנהגה הוהיא שבחטימה שם - כשהיו מוכרחים להכיא במומים מ"תל-אביב - היו נוסעים באוטי משור"י, עם היפר של צבא, כשדוד קרמן ירשב למעלה, על המשריין, ומכוון את הורבה שלו...

לכעט שקשה להאמין לדיד השור"מר"י, בשעה שהוא נשבע, עם נוס"ט סלגיה כענינים ש: פ"ע, בשנת 36, היה בו ציון ישראל ז"ל, ראש המועצה, עומד ליד תחנת האוטובוסים ברח' שר"ר ומינה רח' הרצל, ומתחנן בשני ה"רשות שעובד אז את השכונת הגרנית והמסוכנת - שיוררו מן האוטובוס ו"יחדו...

את קאליפורניה - שם, אצל שכונתה הגולה של בתים. כל בתימי רשא' להכנס ל, עצמאות - גברת קובובסקי עם בתה המטופחת - שהגיעו לפני שנה מחרשה; ואלברט עם כליהםמולה שלו - ממרוקו; ונסים ע"ז עם אשתו, שבאר לחוג את קניית ה, עינת" החדשה (אוהתה קשרו ליתד הסוכה ל, אספרטו), כאן מפריחות ע"י ני עשן כחלהל נשים צעירות ואלגנטיות החדשות גילת הריק, ופועלי-בניין מיועשים וסמוקיאין.

זכובן - הקבלנים, או יש לה, לבתיים, אספרטו אלה"דיינגוף, אבל, כאמור, כאן אין תהלך כתי-עוברי-רחוב ומרוץ-לשונות הנלווה אליה, או עם עושים יושבי בית-הקפה הבתימי, בכל זאת? פשוט: מסתכלים עליה, או משחקים בקופסת גפרורים.

בתי החדשות תמיד היתה, משוט"מה, סימפטיה מיוחדת אל בתיים, עור אז, בימים שהיא היתה צעירה, וזנמח-נורא, ובתליימונית, היה בה כבר בית-הרושת למסמרים, גם ספירט ייצרו בה, בבית החרושת, פקה; וא"פילו שמו - בשמנון".

אפילו גזוז צרכו בה, ב"בית וגן" נר כובובסקי, בעל החנות היחידה הורא"שונה, מבר גם גזוז (נוסף על שרובי נע"ליים), אבל מה שחשוב הוא, שכבר אז היה הגזוז תוצרת בתיים.

אז קראו לו פשוט, גזוז רובנקו, על שם בעל בית החרושת, אבל היום כבר קוראים לו, גזוז צ'ספין - הטוב בעיר.

ומה הפלא? אז היה מחלק את בק"בוקי הגזוז הטוט הוקן של רובנקו, היום שבע מכוניות אדומות, גדולות ד'חדשות - גם הן של רובנקו - עושות את המלאכה.

רובנקו, זה שמייצר את הגזוז, דווקא מרצה מבתיים, בעצירה שלנו אין ביר"רוקטיה, ואפשר להכנס ולדבר אהם כמו עם הבתיים, ובכלל: "המים של בתיים זה כמו מים מינרליים, כאילו נולדו בשכיל גזוז".

סו להזכיר, שפת-הים" בהקשר-של ימי-ישנים לרוד השומר - והוא יתהלל.

עם פחדו להתרחץ בים, ערבים מר"בלי"גמלים-עם-זיפוף, ערבים שבאו מ"גיבליה וסתם-ערבים, היו עלולים ל"הנפל על המתרחצים בכל גע, ביחד עם המתרחץ היה - מתרחצת.

היום, החוף הבתימי הוא שוקק וע"ר דוני לכל דבר, קוראים לו אפילו "ריב יירב".

אבל, טוב - יש בו נקודה אחת של תורפה, נקודה אחת של חולשה פלובי"בציאלית: ביתו של מינו הדיג, כמה מאות מטרים מימין ל"גיבירה" ניצב בית הרוס-למחצה, הג המאכסן את מ"נו ותב"י-הדיינים.

באיור ריבירה מודרנית חיים דיינים ומוציאים את לחמם? מינו הוא משוגע לים, הוא היה כבר מלח - ונמאס לו, ארצות - נמאס לו"אות, אנשים - נמאס, ח"כ נמאס, אבל ים, ים פשוט, ימית-לירוקים - לא נמאס לעולם, ולכן יושב כאן מינו וע"ר סק בדיג.

אם חבל לו, לאיסטינים זה, שכל כך הרבה דגים מתים ברשה שלו? לא, בכלל לא, בעצם, קצת כן, כשהדג קטן, כואב לו חלב, למיני, למה הוא כבר לא יוכל לגדול, אבל כשהדג גדול - א"פחזו למה שיהיה חבל? מה, הוא בן אדם, הוא?

צל וסאל אנכי, בעל תנות המכולת שנמצאת לא רחוק מבית-החולים ל"מחלות-ממושכות, רמתיים" - קונים קליינטיים בתיים רבילים, - קונים אס"לי דנטיסטה, אינגינייר, וסבלים, ש"רדיים פלסטרים-שמגננים-עליהם, זהו אנשים גבוהים, זה, מרחיחים חמש מאות לוקה אלה-בליינד, החסורה שלי קסת יתוד יקדה מן החמורה שמוכרים במ"כולת בתל-אביב, זה בגלל הסרנסקוט, זה, אז אני מוכר בקבוק שמן בששים"ושמונה גרוש, בנקום בששים-המש, איפה? לא רוצה מכולת בתל-אביב.

אני מפתח מבתיים, מהעיריה אל לוק"היום דרבה מסים, כאן אנשים שקטים, בלי סכנים, ובכלל, בתיים, יופי בה"ים, המים כאן קלים ונקיים, אין מחלות באויר..."

מה ק, עכ"ר עם בעלה לדירה ב"בתיים כדי שתוכל להזמין אורחים ולא להתבייש.

מעט כמו שם, בתל-אביב, סמלון של אספרטו על שלוחן רבוע של פורמאיקה מופספסת ואלביס פרסלי מצונו מחנות התקליטים הממוכה; והניאון הלבן, הקרח, והכביש השחור הרחוב-רחוב, אותה ישיבה בטלנית, אותם מבטים דבוקים, מתעקשים, אל עבר המדרכה.

רק שכאן - ברחובה הראשי של בתיים עור ריקות המדרכות, עור שופמת, וכאן, בבתיים, עור אלה תולוכה של ברווחות-מסכות-בשביל"לנעוץ בהן את המכס הרחובי הנה, המבט העירוני הנה - מבטם של יושבי-המדרכות.

ועוד דבר: שקפלט שנתמך על גדותיה כמה ברולים מחליטה, ר"בוור עלי שנתה רק דבוקר, מסגרים, אותה - את המדרכה הבתימית; את המדרכה הרחבה, הכרמית; היא עוד צעירה מאד.

אבל היא משתוללת נורא, רוצה להידמות לשכונתה, רוצה כבר לצאת לנשף ה,דבוטאנטה" שלה; ללבוש את השמלה הנוצצה, המושחתת"קצת.

היא רוצה מאד לשקוק, רחובותיה מרשימים ונרועת הנמונים, שיצענו בהם, שירוצו בהם, שירצו בהם, בתיה החדשים מתמחים למימדיה גדולים, ומתנגדרים ב,מודרניות", כמו שאומרים, וכאמור, נולדה כבר הכת חובשי-המדרכות, וישנו כבר האספרטו לאורבאני...

וכאמור - ישנם כמה דברים ש"מסגירים אותה, את הילדה המגדולה, * * *

מה נה, עצם זה שישנו כאן איש (ז' שולס, כולם מכירים אותו, והחוקים והחוקים, מין איש כזה ששמו קשור במקום יותר חזק אפילו משרשרת הכרול שחטמה את הכניסה ל,בית וגן" - בתיים של 32, קוראים לו, רוד", דוד קרמן - שהיה השומר הראשון של בתיים.

דוד קרמן - שהיה ישן תחת עץ אחד (תא עוד יכול להתראות לכם אותו) במשך שבעה חודשים, משום שקומץ הבתיים והצרימים של בית וגן לא יכלו לאכסן תושב נוסף.

דוד קרמן - שבא בשנת 33 בטוסק אבר-עוזאד הוקן וארבעת בניו, שלא שמרר-על-המקום-כל-כ"ט, ודו - שהסתובב על הסוכה שלו בתולות, והדף את הערבים מגיבליה; שהיה יושב באמבוס ליד התנות ה"יחידה, החנות הראשונה - זו של נובובולסקי, איפה-שאפשר-היה לקנות הכל.

אז עור קראו לה, בית וגן", הלמו על מין שכונת קטנה שתתבול כננים ותתיה אקספלוטיבית למשפחות אדוקות, אבל כשהתחילו לבוא גם לא-אדוקים, וכשראו שבתיים צומחים וגנים - אין, החליפו את שמה, קראו לה בשם שכבר לא חייב דבר: "בתיים".

כשקראו לה, בית וגן", עוד לא היו לו, לדוד השומר, הבתיים, אבל השנים הלפר, והברירה הביאה עמה חולות שפיוצו יותר ויותר את עמדת הבטון עם וו הברזל (זה שבטעל עליו את מסומנה האדיר של בית וגן" - הקשרשה), ואנשים חודשים החלו לבוא, וכשהאנשים התרשים רצו להיפגש, היו חולכים לשחת תה-בלייטוכר אל "בית-הקפה" של אז - אל צריפו הקטן של בן-ארי, הרצף, כן - ע"י הן עכשיו הוא ראש העיר...

מה-אספרטו, עצמאות, רחב, מבי"היק, והדש-מאד, כל מי שעובד ב"מרכזה של בתיים, בכך המדיניות, נכ"נס לעצמאות, אם היתה ארנה, בעלת הקפה, מביאה לכאן עגולות של פופלט קי" - היתה מפתח את הרצל עוד ב"אותו יום, כך היא נשבעה, העגות היב"שוח, הפריכות, קלילות - אלה שאר"ה היתה-שלי-דחובי-ב"י-יהודה-החל אבר"בי - כ"אן לא יעשו קאריירה, כאן, ב"בתיים החדשים אותבים עוגיות-קצת צבעוניות המבויות מגדלים-מגדלים, ע"י גזוז דש מחקתקות, עוגה בילגאריה שמנות-מסורבלות-כהלכה, מדיע, היא חושבת, בעלתי, עצמאות", שזו משום שיש בן-כל כך הרבה עולים חדשים, זה הטעם שלהם...

ומי בא לכאן לקפת הבתיים? מה הידיעה? כל מי שרצה, כאן עוד לא הספיקו להציב גדר סמיה כמו זו שגודרת את "הול" או

היה, והדש-מאד, כל מי שעובד ב"מרכזה של בתיים, בכך המדיניות, נכ"נס לעצמאות, אם היתה ארנה, בעלת הקפה, מביאה לכאן עגולות של פופלט קי" - היתה מפתח את הרצל עוד ב"אותו יום, כך היא נשבעה, העגות היב"שוח, הפריכות, קלילות - אלה שאר"ה היתה-שלי-דחובי-ב"י-יהודה-החל אבר"בי - כ"אן לא יעשו קאריירה, כאן, ב"בתיים החדשים אותבים עוגיות-קצת צבעוניות המבויות מגדלים-מגדלים, ע"י גזוז דש מחקתקות, עוגה בילגאריה שמנות-מסורבלות-כהלכה, מדיע, היא חושבת, בעלתי, עצמאות", שזו משום שיש בן-כל כך הרבה עולים חדשים, זה הטעם שלהם...

ומי בא לכאן לקפת הבתיים? מה הידיעה? כל מי שרצה, כאן עוד לא הספיקו להציב גדר סמיה כמו זו שגודרת את "הול" או

היה, והדש-מאד, כל מי שעובד ב"מרכזה של בתיים, בכך המדיניות, נכ"נס לעצמאות, אם היתה ארנה, בעלת הקפה, מביאה לכאן עגולות של פופלט קי" - היתה מפתח את הרצל עוד ב"אותו יום, כך היא נשבעה, העגות היב"שוח, הפריכות, קלילות - אלה שאר"ה היתה-שלי-דחובי-ב"י-יהודה-החל אבר"בי - כ"אן לא יעשו קאריירה, כאן, ב"בתיים החדשים אותבים עוגיות-קצת צבעוניות המבויות מגדלים-מגדלים, ע"י גזוז דש מחקתקות, עוגה בילגאריה שמנות-מסורבלות-כהלכה, מדיע, היא חושבת, בעלתי, עצמאות", שזו משום שיש בן-כל כך הרבה עולים חדשים, זה הטעם שלהם...

ומי בא לכאן לקפת הבתיים? מה הידיעה? כל מי שרצה, כאן עוד לא הספיקו להציב גדר סמיה כמו זו שגודרת את "הול" או

היה, והדש-מאד, כל מי שעובד ב"מרכזה של בתיים, בכך המדיניות, נכ"נס לעצמאות, אם היתה ארנה, בעלת הקפה, מביאה לכאן עגולות של פופלט קי" - היתה מפתח את הרצל עוד ב"אותו יום, כך היא נשבעה, העגות היב"שוח, הפריכות, קלילות - אלה שאר"ה היתה-שלי-דחובי-ב"י-יהודה-החל אבר"בי - כ"אן לא יעשו קאריירה, כאן, ב"בתיים החדשים אותבים עוגיות-קצת צבעוניות המבויות מגדלים-מגדלים, ע"י גזוז דש מחקתקות, עוגה בילגאריה שמנות-מסורבלות-כהלכה, מדיע, היא חושבת, בעלתי, עצמאות", שזו משום שיש בן-כל כך הרבה עולים חדשים, זה הטעם שלהם...

ומי בא לכאן לקפת הבתיים? מה הידיעה? כל מי שרצה, כאן עוד לא הספיקו להציב גדר סמיה כמו זו שגודרת את "הול" או

היה, והדש-מאד, כל מי שעובד ב"מרכזה של בתיים, בכך המדיניות, נכ"נס לעצמאות, אם היתה ארנה, בעלת הקפה, מביאה לכאן עגולות של פופלט קי" - היתה מפתח את הרצל עוד ב"אותו יום, כך היא נשבעה, העגות היב"שוח, הפריכות, קלילות - אלה שאר"ה היתה-שלי-דחובי-ב"י-יהודה-החל אבר"בי - כ"אן לא יעשו קאריירה, כאן, ב"בתיים החדשים אותבים עוגיות-קצת צבעוניות המבויות מגדלים-מגדלים, ע"י גזוז דש מחקתקות, עוגה בילגאריה שמנות-מסורבלות-כהלכה, מדיע, היא חושבת, בעלתי, עצמאות", שזו משום שיש בן-כל כך הרבה עולים חדשים, זה הטעם שלהם...

ומי בא לכאן לקפת הבתיים? מה הידיעה? כל מי שרצה, כאן עוד לא הספיקו להציב גדר סמיה כמו זו שגודרת את "הול" או